

سطح مهارت افراد جامعه پایین است

نگین فروزنده - مرضیه رجبی طوسی

همین طور صنایع دستی مثل سرامیک یا
معماری‌های قدیمی که گذشگان با دستان خلاق و
هنرمندانه با وجود اینکه از خلیلی از تئوری‌های علمی
امروزی هیچ نمی‌دانستند چه نقش‌هایی در آن‌ها
می‌افزیند.

● آقای این‌الرضا! قانون بیمه بی‌کاری با چه هدفی
تصویب شد و چه مستویت‌هایی بر عهده دارد؟
این قانون با هدف حمایت از انشار مولد جامعه
تهران.

صحت کنید؟
- یکی از مشکلات ما این است که ما درون زا
نیستیم. تمام دنیا ایران را با صنعت فرش می‌شناسد که
قدامت دیرینه در کشورمان داشته و دارد. اگر از همان ابتدا
روی این صنعت کار می‌شد و برای تکامل، نوآوری و
خلاقیت هرچه بیشتر آن چاره‌ای می‌اندیشیدند،
بازارهای دنیا هرگز نمی‌توانستند این هنر را به تاراج
پیشند.

روی نیمکت پارک نشسته و دستش پر از روزنامه‌های مختلف آگهی کار بود. با خود می‌گفت: «امروز هم گذشت و هیچ‌کاری برای خودم دست و پا نکردم.» با ناامیدی آینده‌اش را در ذهن سرور می‌کرد متوجه زن و مرد جوانی شد که در گوشوهای از پارک همیمانه و فارغ از دغدغه‌های زندگی نشسته بودند و به شیرین زبانی کودک دلبندشان عاشقانه گوش می‌دادند. با حسرت نگاهشان کرد و تصمیم گرفت از فردا مصمم تر و با پشتکار بیشتری به دنبال کار برو.

«اشغال» یکی از معضلات و مسائل مهم جوامع امروزی به شمار می‌رود. بی‌کاری دغدغه‌سیاری از جوانان امروز است که مشکلات بسیاری نیز در پی دارد از جمله: بالاًقتن سن ازدواج، اعتیاد، افسردگی و... اما دست‌اندرکاران این امر را ویژه مسئولان برای رفع این مشکل چه اقداماتی انجام داده یا خواهند داد؟! مسئولانی که به عنوان نماینده مردم انتخاب می‌شوند، به جوان امروز چه قدر بیها می‌دهند؟ آن‌ها تا په اندازه از مشکلات و دردهای اثنان با خبرند؟ قانون کار چه حمایت‌هایی از کارگران - این قشر زحمت‌کش و بی‌ادعای جامعه - انجام می‌دهند؟ چه رابطه‌ای بین فرهنگ جامعه با نوع کار وجود دارد و در اداره‌های کار و امور اجتماعی چه می‌گذرد؟

برای پاسخ به سؤوالاتمان به اداره کار و امور اجتماعی رفته‌یم و با آقای سید‌حسین این‌الرضا، که در بخش کارشناسی و مطالعاتی اداره کار، فعالیت می‌کنند، به گفتوگو نشستیم:

● آقای این‌الرضا! در ابتدا بفرمایید که مشکل اصلی اشتغال در جامعه ما چیست؟

- اول اینکه سطح مهارت افراد جامعه اعم از شاغل و افراد جویای کار بسیار کم است و مشکل بعدی عدم هماهنگی بین آموزش‌های دانشگاهی و بنگاه‌های اقتصادی است. هم‌چنین مسئله‌ی مهم، فرهنگ کار در جامعه ماست. افراد می‌خواهند در کمترین زمان و با صرف هزینه‌ای کمتر سود بیشتری کسب کنند. بنابراین در بخش تولید کمتر سرمایه‌گذاری صورت می‌گیرد و یا اکثر جوانان جویای کار را می‌بینیم که علاقه‌مند به کارهای دفتری هستند و خلیلی از کارهای را در شان خود نمی‌بینند و با داشتن دیپلم قبول نمی‌کنند همه کاری انجام دهنند. در مذهب ما توصیه‌های فراوانی در مورد قداست، ارزش کار و وجود کاری وجود دارد. یک مشکل هم بر می‌گردد به اینکه به خاطر مدرنیته کردن صنایع، لزوم استفاده از تیروی انسانی کم شد. البته در غیر این صورت محصولات ایرانی نمی‌تواند با محصولات کشورهای دیگر رقابت کند. باید طوری برنامه‌ریزی شود که هم مسیر اشتغال مدنظر باشد و هم نیازهای جامعه.

● لطفاً در مورد مشاغل یا صنایع فراموش شده نیز

